

benytttes Papir til Indpakning, skal Mærket staa mindst 2 Steder paa dette. Dersom Varen overhovedet ikke er pakket ind, skal Mærket anbringes tilstrækkelig tydelig i selve Varen enten ved en Form med Mærket eller ved et Stempel, og skal det gaa mindst $1\frac{1}{2}$ mm. ($0,0015$ M.) ned i Varen. Diametren af Stemplets Overflade maa ikke være mindre end 6 cm. ($0,06$ M.). Hvis Papir benyttes til Indpakning, eller Varen overhovedet ikke pakkes ind, skulle Bogstaverne være mindst $1\frac{1}{2}$ cm. høje og $1\frac{1}{2}$ mm. tykke.

Disse Bestemmelser træde i Kraft den 1ste Januar 1890.

Efter Beretning fra Dr. Saltet om „Der Gesundheitsdienst von Amsterdam“ har der her siden Maj 1893 bestaaet en speciel, organiseret Undersøgelse for Næringsmidler — deriblandt Smør og Margarine — underlagt Personalet ved den kommunale Sundhedstjeneste, for hvilken Dr. Saltet er Direktør. Personalet bestaar foruden Direktøren af to videnskabelig og praktisk uddannede Chefer, nemlig en Bakteriolog, Dr. Ringeling, tidligere Marinelæge, og en Kemiker, Dr. Reichert, Privatdocent i Kemi ved Universitetet; disse bistaaes af 3 Assistentter i Laboratoriet og af 8 Undersøgere („Keurmeesters“), der daglig besøge Torve og Butikker, hvorefter de have Berettigelse til at indberette til det stedlige Politie de Overtrædelser, de have truffet af de bestaaende Bestemmelser, og at udtage Prøver til Undersøgelse. 4 af disse „Keurmeesters“ har med Tilhnyt af Mel, Smør, Frugt o. l. at gøre.

Af Mælk, Kærnemælk, Smør, Ost og Margarine er der i $7\frac{1}{2}$ Maaned af 1893 befundet

208 utilfredsstillende Prøver i Butikker

8	—	—	paa Torvene
5	—	—	Gaderne.

Medens Torvehandelen ikke har nogen videre Betydning, udtaler Dr. Saltet, at det særlig er i Gadehandelen, at Bedragerier og Forfalskninger forekomme, derimod ikke saa meget i Butikkerne; men da Gadehandelen har en stor Udbredelse i Amsterdam, i det Konsumenterne meget hyppig faa bragt ind i Huset, hvad de skulle benytte, er det paa et temmelig udstrakt Obehold, at der maa passes paa. Specielt ogsaa i Smørhandelen, sker Forfalskningerne ved Gadehandelen, idet Bønderne fra Omegnen, der i Byen sælge deres Mælk, købe Smør, som de blande med Margarine, hvorefter de køre rundt og sælge denne Blanding til Kunderne. Det skal være meget vanskeligt at komme paa Spor efter dem, idet Margarine i saadan Handel ikke skal være stemplet, men kun naar den fremlægges i Butikkerne eller andre aabne Udsalgssteder.

Ud et „Berlag van de Werkzaamheden van den Gemeentelijken Gezondheidsdienst in de Gemeente Amsterdam over 1893“ ses det, at der af Smør er indbragt ved „Keurmeesters“ eller private og undersøgt i Tidsrummet Maj—December 1893

103 Prøver, hvoraf 32 ikke vare tilfredsstillende.

Sammeledes refereres 6 Sager for Overtrædelse af Loven af 23. Juni 1889, saakaldet „Smørloven“. Alle Overtrædelserne have bestaaet i, at vedkommende i sin Butik har haft et Surrogat for Smør fremsat til Salg, uden at det var forsynet med det lovbefalede Mærke. Bønderne, der ere idømte for disse Overtrædelser, have varieret fra fl. 5 til fl. 25 — subsidiært 2—20 Dages Arrest. — Noget Beretning for Aaret 1894 foreligger endnu ikke.

3. Belgien.

I Henhold til Lov af 4. August 1890, angaaende Forfalskning af Levnedsmidler, i Forbindelse med de forskellige gældende Straffebestemmelser, blev i Aar i Belgien den gældende lgl. Anordning af 10. December 1890, vedrørende Salg af kunstigt Smør, optaget